

Mariášový zpravodaj

září 2000 7 ročník III.

Úvodník

Asi nemohu začít ničím jiným než posledním turnajem ČSM v Nýrsku.

Nejdříve trochu zpátky. Na turnaji ve Stodě proběhl Výborem návrh, aby hry s bodovým ziskem 50 a více PB byly hodnoceny přesně podle popisu na stolovém lístku, tzn. že při chybném popisu jsem při zpracování výsledků někdy PB ubíral a někdy PB přidával, a hry které nejsou popsány vůbec se budou škrtat úplně. Návrh byl jednohlasně schválen a nejsem si nijak vědom, že by na schůzi někdo z Výboru nebyl. Věc byla okamžitě napsána již do výsledků turnaje ze Stoda, psal jsem ji i já zde a na vědomí ji dostali všichni kapitáni. Ihned po schválení jsem do každých výsledků psal přímo komu jsem jaké body vzal a komu naopak připsal. Vždy s dostatečným upozorněním a pokud si dobře pamatuji, tak jsem k tomu dával jednou i stručný návod, jak hra stačí popsat, aby to zbytečně nezdržovalo a zároveň byl popis přehledný a jednoznačný.

Vše probíhalo v klidu a bez jakýkoliv připomínek až do posledního turnaje. Tam uhrál Karel Kolečko pravděpodobně červené dvojky na forhontu na čtyři trumfy. Jednoznačných 60 PB, ale zapisovatel Josef Berka jaksi zapomněl na stolový lístek cokoliv poznamenat. Řešení jasné, body se škrtají, ale...

Věc jsem musel hájit proti nějakým deseti-patnácti hráčům. Přestože to bylo proti mému přesvědčení, protože jsem si hru před tím prověřil. Nejsem ale v pozici, kdy bych mohl dělat rozdíly. Totéž se stalo již na některém z předešlých turnajů, kdy o body přišel Vláďa Straka. Zajímavé, že to nikomu nevadilo. Žádný protest, ani od poškozeného, prostě nic. Ptám se tedy proč? Proč nikoho nezajímá, co se schválí až do situace, kdy se to dotkne někoho „vlivnějšího“?

Nejvíce mě mrzel jeden argument, který padl při hádce. A to, že mám snad na odepsání osobní zájem. Karel byl před tímto turnajem v desítce a já také, tak se prý tímto způsobem zbavuji potencionálních soupeřů. Děkuji. Na to mohu udělat pouze jediné. Nemám hroší kůži, aby mi to nevadilo, a pokud si to myslí byť jeden jediný z Vás, nemohu a nebudu pokračovat v tom, co dělám. Najděte si jiného byrokrata, který bude muset řešit ty kolikrát až trapné spory.

Chtěl bych hrát mariáš pro zábavu, bez renonců, kde za renonc není považován chybný výnos, předhození, nepřebití karty či podobné. V partě slušných hráčů to jistě neudělá nikdo schválně s úmyslem někomu něco prozradit. Hrál jsem nedávno v dobré partě betla, rozdávající prozradí, že mám plnou ruku zelených, mám ovšem pouze chytného šesteráka, při hře po rozhozeném šesteráku odmažu ještě červené eso a jeden z protihráčů pouští do výnosu druhého s jednoznačným gestem, že červené nemá a já jsem chycen na poslední červenou

devítku. Chtěl bych vidět, jak by hru někdo z Vás platil.

Abych se vrátil k načatému. K mariáši patří etika. Pokud budou všichni hráči slušní nebude třeba dělat kontrolu zapisovaných PB. K chybám dochází na každém turnaji, já si chci myslet, že jsou snad všechny neúmyslné. A nebo se prostě jen naučte dodržovat to, co po Vás někdo chce. Bylo to všechno naprosto zbytečné. Jedině mně to pomohlo získat další důvod k mému rozhodování.

- m -

Termínová listina 2000/2001

Bude průběžně doplňována o turnaje, o kterých se dovím

Datum	Město	Místo	Druh

14.10.	Bořice (okr. Chrudim)	„U lípy“	licitovaný SČM
21.10.	Radonice	kulturní dům	licitovaný ČSM
28.10.	Nepomuk	sokolovna	licitovaný
29.10.	Jindřichův Hradec	„Jiskra“	volený JČVM
04.11.	Cvikov	na náměstí	licitovaný SČM
11.11.	Praha	„Na slavníku“	licitovaný ČSM
18.11.	Zvěrotice u Soběslavi	restaurace	volený JČVM
25.11.	Sukorady	Obrubce – U Jacka	licitovaný SČM
02.12.	Chodová Planá	„Ve skále“	licitovaný korunový
02.12.	Březina u Deštné	kulturní dům	křížový JČKM
09.12.	Klatovy	penzion „U parku“	Turnaj mistrů*
16.12.	Bdeněves	pivnice	volený
16.12.	Bechyně	restaurace na náměstí	křížový JČKM
30.12.	Častrov	kulturní dům	volený JČVM
06.01.	Planá nad Lužnicí		křížový JČKM
13.01.	Kardašova Řečice	kulturní dům	volený JČVM
03.02.	Hamr	restaurace	volený JČVM
10.02.	Sudoměřice u Bechyně	restaurace	křížový JČKM
24.02.	Nová Včelnice	závodní jídelna TEBO	volený JČVM
03.03.	Krátošice	pohostinství	volený JČVM
17.03.	Tábor		křížový JČKM
24.03.	Veselá u Pelhřimova	kulturní dům	volený JČVM
31.03.	Červená Lhota	restaurace	volený JČVM
07.04.	Radětice u Bechyně	kulturní dům	křížový JČKM
21.04.	Hatín u Jindř. Hradce	pohostinství	křížový JČKM
28.04.	Homí Cerekev	„U Suchánků“	volený JČVM

05.05.	Veselí nad Lužnicí	kulturní dům	křížový JČKM
22.09.	Týn nad Vltavou	„Zlatá loď“	křížový JČKM
27.10.	Jindřichův Hradec	„Jiskra“	volený JČVM
24.11.	Počátky	„U Karásků“	volený JČVM
08.12.	Březina u Deštné	kulturní dům	křížový JČKM
22.12.	Bechyně	restaurace na náměstí	křížový JČKM

ČSM – Český svaz mariáše, SČM – Svaz českých mariášníků, JČVM – Jihočeský volený mariáš, JČKM – Jihočeský křížový mariáš, MU – Mariášová unie

* Pouze pro zvané.

Big Křivák 2000 po 7. turnaji

Na první místo se dotáhl Míra Prosner a „vlastníka“ si vstřelil na moji kartu. Vždy při fleku dával před sebe 40,-Kč, když ho dal mně, vrátil jsem mu 4,-Kč a ani jsem mu neukázal karty.

Pamatuji si, že jsem tohoto hráče přivedl k licitovanému mariáši já. Potkal jsem ho kdesi na turnaji ve voleném. Dal jsem ho dohromady s tehdejším Havránkem Plzeň. Hned na svém prvním turnaji v licitovaném mariáši hrál s Jirkou Hrdličkou, Jiří hraje sto, ohlásí nejprve „dvacku“ a teprve potom „čtyřku“, pustí dvě desítky a Míra mu začne tvrdit, že sto prohrál, protože ho hrál na „dvacku“. K němu se přidá ještě jeden hráč od stolu a Jirka běhal po sále, myslím, že v tu chvíli byl ještě šedivější než normálně.

7 – Vladimír Bříza (Agaricus Kaznějov), Miroslav Prosner (Triostav Plzeň)

6 – Josef Hunger (Vajgar Jindřichův Hradec), Rudolf Votruba (Plzeň-Skvřňany)

5 – Václav Starck (Šárka-Skvřňany), Ladislav Susko (Vajgar Jindřichův Hradec)

4 – Zdeněk Blahník (Talon Praha), Jiří Hrdlička (Agaricus Kaznějov), Jaromír Keller (Mašle Klatovy), Karel Viták (KPVM Kozolupy), Josef Voltr (Mašle Klatovy)

3 – 9 hráčů

2 – 29 hráčů

1 – 53 hráčů

Mezi střelci se dvěma zásahy jsem i já a hádejte komu jsem oba fleky dal? No přeci Vláďovi Břízovi.

- m -

Zelený král nezaručuje vítězství ... a nebo taky datel

Sedíme takhle ve čtvrtek „U mečů“. Hraje se 20-haléřový liciták a proplácené body. Nalevo ode mne sedí Pleski, napravo Rob, toho času forhont.

Pleski: „Jedna.“

Rob: „Mám.“

Pleski: „Druhá.“

Rob (bední): „Nemám.“

Já: „Ani vidět.“

Pleski dobere talon, Rob se mu dívá na ruce a Pleski odhodí dvě karty do talonu.

Sloha:

Pleski: pět červených bez 10 a dvou malých, E a 10 kule, E žalud, E a Kr zelený

Rob: mraky zelených, malý trumf, žaludský hlas + nějaké malé, nemá kule

Já: mraky kulí, podloženou trumfovou desítku, nějaké žaludy, nemám zelené

Moudří již vědí, jak to asi dopadne....

Pleski: „100 červených.“

Rob (bední): „Dobře.“

Já: „Pas.“ (říkám si, nad čím tak Rob asi bední?)

Rob: „Mohu vynést.“

Pleski: „Klidně.“

Rob: „Tak třeba zelený“, nese zelenou desítku (Pleski na to udiveně zírá), já přebíjím 10 červenou (trumf). Pleski přihodí zeleného krále a říká: „Ještě, že mám toho krále, jinak bych to mohl prohrát!“

Já: Přemýšlím mezi odtrumfnutím a kulovou hláškou, nakonec zahraji kulový hlas, Pleski jde přes kulovým esem, sápe se po štychu, ale Rob mu ho ustřelí malým trumfem. Pleski říká: „No, tři máte, to byla hrozná hra.“

Rob: „Ještě jeden štych, třeba zase pro změnu zelený“, a vynáší malou zelenou, já ji zabíjím malým trumfem, Pleski přihodí zeleného esáka, asi minutu na to zírá, a zatímco já s Robem se válíme smíchy a vytahujeme každý jednoho hlasu a Pleski jde blít na záchod. Jenom ten flek a re! nám chybělo ke spokojenosti.

Z toho plyne ponaučení: „Ačkoliv máš zeleného krále, nemusíš vždy vyhrát alias výnos je mocné beranidlo.“

Roman Fara

Tyto hry bývají krásné. Aktér má na ruce prakticky loženou kartu a než se dostane k výnosu, tak mají soupeři dost desítek. Pamatuji takovouhle sehrávku

několikrát. Většinou to byly stovky na čtyři trumfy, ale na druhou stranu se z aktérový strany dolovaly tři až čtyři desítky. Mezi klasiku patří šest nejvyšších trumfů, E a 10 v jedné barvě a další dvě plonková E. Soupeři mají každý zbytek jedné barvy pod plonk esy, každý jednoho trumfa a výnos. Neseny jsou vždy 10 na ostro pod esa. V praxi jsem viděl sehrát sto na čtyři nejvyšší trumfy + šest zbylých desítek. Kdysi v dávných dobách byl aktérem této hry Standa Větrovský, Láďa Plzák mu v desetníkovém mariáši dal na prázdný dvojlayer a dva malé trumfy flek. Standa, ač hráč na desetník velice opatrný, se otočil. Po dobře, dobře, jenom koukal, jak na první čtyři štychy přišel o čtyři desítky ve dvou barvách. Flekující hráč s oblibou vypráví, že se totéž stalo i jemu a to v červené barvě. O pravdivosti toho silně pochybuji, protože nevím, kdo jiný by na takový list proti hru flekoval, pokud nemá iniciály L.P.. I když.... Kdysi také v dávných dobách, když jsem se pokoušel zapamatovat si, kam asi která karta při rozdání jde, si mi Luboš Kříž stěžoval, jak je strašný hrát proti Pražákům právě z těchto důvodů. Odpoledne jsme proti sobě nastoupili a já jsem mu oflekoval stovku na tři barvy bez trumfa a bez jediné desítky v ruce, jenom proto, že jsem si spočítal, že hráč za mnou má v ruce čtyři trumfy s esem a 10. To jsem samozřejmě řekl nahlas a Luboš se na mne začal nějak divně dívat.

Temešvárské perly

V pátek jsme dorazili ve složení Luk, Rob, Roman a Kotál, na místě již házeli Káňa, Romana, Hans a Petr. Kuna dorazil později stopem.

Dilema, zda hrát ve třech na třech stolech či ve čtyřech s jedním nehrajícím, vyřešil Kotál sám. Odebral se stranou zaházet si se švagrem a ještě jedním neznámým.

Po příjezdu Kuny jsme se my, později příchozí, usadili kolem stolu v tomto složení: Luk, Kuna, Roman a Rob. Domluvili jsme si soutěžní licitáček jen my čtyři, desetákový, 50 haléřů proplácené body, tedy žádné vklady.

Zahájili jsme, to bylo asi 21:30. Roman, jak je jeho zvykem, nasadil bleskovým nástupem: dvě sedmy 4/5 (3 esa), 30 PB. Přidal pověstného betla s chytaným esem a za chvíli ztrestal cíhosi betla bez barvy. Já stále nula. Rob drží se mnou. Hrajeme dál, karta nechodí. Po dvou hodinách, máje 34 PB, mám na ruce následující list: 7, 8, 9, E zelené, 7, 9, E kulí, Kr, E žaludů a 9 červenou. Tedy karta nic moc. Rob fořt. Kuna licituje, Rob pas, já postupně držím až šestou, nevím, co je v talonu. Přijde 10 kulí a malá žaluda. Ze zoufalství zahazují červenou a malou žaludu, vím, že hlas a spodek zelených má Rob. Proto řeknu

kule zelený. Když bude mít někdo čtyři, je stejně po mně. Kuna dobře a Rob bední. Čumí do toho a pak říká: „Dám flek.“ Nese 7 žalud, já král a Kuna žaludu přihodí. Tak si říkám: má to na mě 3/3, vyhrát to jde pouze tím, že Kuna má na ruce 7/1/1/1. Hraju eso zelené, povídám: „Kuna namaž“, Kuna poslechne, Rob přihodí. Hraju zelenou, říkám: „Robe, to nebereš“, Kuna král trumf, Rob čumí a přihazuje. A teď se to stalo. Kuna, žaludů nemaje, hraje červeným esem, Rob, zničen tím, že mám na ruce ještě žaludské eso, ztrácí koncentraci a místo zahrání vysokým trumfem, hází osmu trumf (*rozhodující hrubka, jinak hra nelze vyhrát*), já povstávám ze židle, беру devítkou, nesu malou zelenou a házím zbytek karet na stůl – za mnou! Rob je zdrcen, má po druhém štychu aspoň 10 bodů, jenže namontuje se do toho jeho spoluhráč a Rob zajišťuje skvělé vítězství. 65 PB a 3 x 8,-Kč. Pěkná vycpávka.

Ještě nutno poznamenat, že první bodový přípis Rob zaznamenal v 0:08 (3 PB – patrně úspěšné ambo na Romanovu sedmu na tři trumfy), v 0:57 nasazuje k trháku – zaznamenává čtvrtý PB. Poté však hra končí. Bilance: Luk – 145 PB, Kuna – 41 PB, Roman – 45 PB, Rob – 4 PB. Pěkná vycpávačka.

Další dny hraje celkem v normálu. Za zmínku stojí ještě dvě následující situace.

Na stole hrají po směru hodinových ručiček Káňa coby fořt, Roman – známý hráč Talonu Praha „D“ a Kuna, coby rozdávající. Kuna licitaci poměrně brzy vzdá. Já kibicuji Romanovi, ten rozbalí list a maje na ruce kartu téměř snů – 5/5, E, 10, Kr, nějaká a sedma červená/totéž v jiné barvě, 3, 4, 5, 6, fořt má, 7, fořt bez zaváhání má, 8, fořt drží, dvě sedmy, fořt se zamýšlí a pak má. A přichází první perla – Fara pas! Fořt bere talon, zahazuje a hlásí nějaká s nějakou. Fara téměř bez rozmyslu nasazuje flek a po přítlaku na dvě sedmy zaznamenává další zcela neuvěřitelné „vítězství“. Místo inkasa 2 x 8,-Kč, solba 2 x 16,-Kč a hezkých –20 PB. KONEC SVĚTA Č. 2: Roman, ze strachu před plonkovou desítkou v talonu a případným třem trumfům v jedné ruce, nelicituje dvě sedmy se stem, v případě, že by fořt držel, tak červený dvojky a pak ještě oflekuje fořtovi 7/5 po dokupu dvou neostrých z talonu. Skvělá práce!!! To jsem ještě v životě neviděl!!! I v dvacetikorunovém jdu s licitací dál.

(hochu je vidět, že jsi viděl ještě opravdu velice málo. V korunovém mám na ruce šest červených bez E a 7 a čtyři nejvyšší kule, končím licitaci záměrně na stu obyčejném, abych mátl forhonta. V domění, že má po dokupu na ruce zbylé dvě červené, mu flekuji dvě sedmy, ve zbylých barvách by podle mne měl mít maximálně 5/5 a při chybovém esu, se kterým ještě bude počítat, že by mu do něho měl protihráč přijít, nejsou naše vyhlídky na vítězství zrovna malé. Ovšem při propočtu jsem se spletl o to červené eso. Aktér měl 6/5 neprohratelné. Také jsem

zaznamenal -20 PB, ve finále násobených pěti, a zaplatil jsem 480,-Kč. Nebo situace druhá: dám ambo na červené dvojky se stem opět na dvojlayer, padne na obojí re. Při hře se za předpokladu, že jsou dvojky prohrané, snažím vyhrát alespoň sto. Namažu eso od třetí barvy, bohužel se netrefím a namažu ho aktérovi. Aktér ve finále vytáhne plonkovou desítku v téže barvě a díky mému námažu vyhraje obojí, přestože měl obojí prohrané. Vzhledem k tomu, že se vše odehrálo v kruhu rodinném – aktérem byl táta, měl jsem, a myslím, že se mi to ani úplně nepovedlo, strašné problémy vysvětlit, že jsem to neudělal úmyslně. Rodinná hra by byla asi na celou kapitolu. Pamatují si krásnou hru. Táta hlásí sto červených, má na forhontu čtyři nejvyšší trumfy bez desítky a šest třeba zelených bez hlášky, po hře tvrdil, že věděl o této hlášce v Hrdličkově ruce – třetí hráč. Já mám proti zbylé čtyři trumfy, a dalších šest v jedné barvě bez desítky a nějaké malé. Nemožu hrát dvojky, protože jsou čtyři červené pohromadě, a ty dvě z druhé barvy také. Po ohlášení hry bez sebemenšího zaváhání řeknu dobře, Hrdlička samozřejmě také. Táta si vítězoslavně trumfne prvním štychem čtyřkou, přebjím desítkou, Hrdlička mi maže chybějící desítku do mých šesti. Ukáží kartu tátovi se slovy dej si na stranu trumfové eso. Výsledek hry 80+60 v červených = 14,20 Kč, a táta se mnou týden nemluvil. Zajímavé je, že se mnou týden nemluvil ani Hrdlička, protože jsem prý nedal flek a okradl jsem ho o dalších 14,20 Kč, než pochopil, že po fleku může táta zbystřit a zahrát jakoukoliv zelenou. I při odevzdání ostré totiž nemůžeme vyhrát. Táta tenkrát tvrdil, že po fleku by si dal re, a tou zelenou hrál. Za hru bychom zbytečně zaplatili minimálně 6,40 Kč. Ne vždy je povinností flek opravdu na místě.)

Pro neznalé Farův záchvat demence č. 1 známý pod názvem KONEC SVĚTA Č. 1: Dubanskému na jeho dvě sedmy řekne dobře, maje na ruce 8, 9, Sp, Sv trumfy, malou pomocnou a čtyřbarvu s esem!

Druhá situace hodná zaznamenání a publikace: Jiný večer, po příjezdu Oldřicha, tento na vedlejším stole zahlásil žaludy/nějaký bez výnosu. Kotál flek a Kuna výnos. Dobře/dobře. Kotál má na ruce čtyři trumfy s esem, malou pomocnou a k tomu 2+3. Kuna, nevěda co vynést, nese nějakou plívu do Kotálových dvou, Olda bere esem, Kotál přihazuje. Olda pomocné, projdou, pomocné, Kotál bere malým trumfem, otáčí prvně nesenou barvu, Kuna přihodí, Olda trumf. Olda pomocné, Kotál bere malým trumfem, Kuna nic. A teď to přichází: Kotál totální panika, trumfne esem a za Oldřichem. Olda má i druhé eso. Skvělé splašení.

Přeci ještě. Za celou dobu byly zaznamenány tři pokusy o dvě sedmy na tři trumfy. První já. E, Kr, 7, 5 pomocných s E bez 10, E, E. Do talonu dávám dvě karty z pod jednoho E. Nikdo nic nelicitoval. Řeknu zelený/červený, Hans vlevo

dlouho čumí do karty, dobře, Romana dobře. Nesu E pomocné, Hans trumf, Romana přihodí. Hans nese do mého E, kde jsem dvě dal do talonu. Jak myslíte, že to dopadlo? Hans měl čtyři trumfy a čtyři žaludy. Bylo po mně.

Jindy Kuna zahlásí žaludy/nějaký, já, maje na ruce hlas, 9, 8 trumf, malou pomocnou a 2+3 řeknu dobře, Hans dobře a už to vidím. Kuna nese pomocné, oba přihazujeme, Kuna je otočí a já mocně tuším, že má Hans ostrý trumf. Rozhodují se, zda-li dát krále nebo 9, dám 9 a Hans bere desítkou. A už to vidím. Hans maje na ruce 4/4 oboje s desítkou nečekaně vynesou do mých dvou a je po nás. Kuna vítězí.

Do třetice jindy Roman hraje, jsa fořt, zelený/červený. Kuna na zádi licitoval do betla, já neměl nic. Já na řadě dobře na Sv, Sp trumf a 10, Sv, Sp strkací. Kuna dobře. Fara nese eso pomocné, já Sv, Kuna malý trumf. Kuna nese barvu, Roman E, já trumf. Už tuším vítězství (naše), nesu od pěti kulí Kr (mám i 10), Kuna trumf, Roman přihazuje E. Kuna první cizí barva, Roman Kr trumf, já poslední menší trumf. Roman pomocnou, já Sv, kuna trumf!, a já na to, je po tobě. Kuna první barva, Roman trumf eso, já nečekaně neodhodím pomocnou 10 a Roman se vzdává. Už nemá čím dohrát. Jedině sedmou.

Bilance: já zkouším dvě sedmy na 3 trumfy a nemohu je vyhrát, Kuna je zahraje, má to 50/50, protihráč samozřejmě nenajde a Kuna vítězí, Roman je řekne, má je vyhraný!, prohrává. Musí nést od malých pomocných a je vítěz.

- Luk -

Mariášová pravidla či etika?

Většina z nás nemá ráda „čekatele na renonc“, tj. hráče, kteří vyhledávají a posléze nemilosrdně postihují sebemenší zaváhání či přestupek. Snažíme se proti nim bojovat, píšeme o nich články, zavrhuje je.

Na turnaji v Nýrsku (jinak velmi vydařeném) jsem se stal svědkem nového druhu „renoncářství“, za které vděčíme změně pravidel. V polední pauze se dovídám, že Karel Kolečko sice nahrál přes 250 SB, ale 60 bodů mu bude odečteno, což při tomto zisku znamená velkou ztrátu. To vše proto, že na stolovém lístku není popsána hra za oněch 60 PB. Při konzultaci se zbývajících hráči u stolu, všichni potvrzují existenci této hry, navíc Karel body ani nezapisoval.

Šel jsem (a ne sám) si o této věci promluvit s Říšou Nocarem (mimořádně tvůrcem většiny pravidel). Musím velice ocenit, že přes jeho počáteční odmítavý postoj jde nakonec být po delší, ostřejší debatě za Karla orodovat. Bohužel jinak už to vidí zbytek STK (*musím vstoupit nejenom zbytek,*

ale celá!!!). Hlavním argumentem jsou pravidla, rozeslané s dostatečným předstihem a možné odvolání již dříve potrestaných hráčů. Vážím si jich a volného času, ve kterém vymýšlejí, co na mariáši vylepšit a chápu, že teď chtějí, aby se pravidla dodržovala. Také se však domnívám, že pravidla jsou tu pro nás a ne my pro ně, a v některých sporných případech by se mělo postupovat podle srdce než dle papírů (*opět nevydržím, ty samozřejmě patříš mezi skupinu, která pravidla nepotřebuje, ale zamysli se, jak je ta skupina velká – deset lidí, možná ani ne*).

Navrhoval jsem, aby všichni přítomní hráči hlasovali, jelikož jsem věřil, že minimálně 99% z Vás bude pro uznání „sporné hry“, ale bylo mi řečeno, že maximálně můžu podat protest. Zároveň jsem však byl upozorněn na jeho okamžité propadnutí! (autor zřejmě myslel propadnutí 20,-Kč poplatku – pozn. přepisovatele). Hovořilo se i o údajně jedinné možnosti – změně pravidel. Ta prý připadá v úvahu až po skončení soutěže. Chci připomenout pravidlo o zjevném opilství, měněném někdy okolo 2.-3. turnaje sezóny 2000 (*opět musím vstoupit, toto bylo skutečně rozhodnutí proti mé vůli, ale o tom už jsem jednou psal, jediný kdo tenkrát, podle mých měřítek, obstál, byl Vlád'a Ellinger*).

Suma summarum: přišli jsme o skvělého mariášníka a především člověka (Karel již ligu nedohraje). Zvítězila pravidla a jaj už to bývá, musel někdo prohrát, tentokrát mariáš!

- Bohuslav Dubanský -

Poznámka přepisovatele:

Byl jsem požádán autorem o počítačový převod tohoto článku a nemohu si odpustit stručný komentář. Není pochyb, že článek je plný emocí, ale v jednom má autor pravdu, že STK v tomto případě šlápla úpravou pravidel vedle. Mnoho hráčů se novému pravidlu „přizpůsobilo“ rozepisováním bodů na hodnoty nižší než 50 PB, čímž je jak statistika tak kontrola správného bodování zpochybněna. Nové pravidlo se tedy zcvrklo na výše uvedené „renoncárství“. Nebyl jsem u schvalování této změny (STK zde asi byla suplována „poledním“ výborem, jehož nejsem členem), ale přesto považuji za svou chybu, že jsem nevystoupil proti této změně v době, kdy byla oznámena. A tím se také všem poškozeným i těm budoucím omlouvám. Neboť pokud nechceme narušit regulérnost letošní soutěže, musíme to takhle „dohrát“, ale v příštím roce ZPĚT.

- ančí -

Skutečně bleskurychlá reakce člověka, který zapisoval stolový lístek na prvním turnaji, kdy se pravidlo použilo, a Jan Petrášek tenkrát přišel také o 60 PB. Silně mi to připomíná „alkoholovou“ aféru ze Stoda. Vše se dá používat až do chvíle, kdy se to dotkne někoho silnějšího.

- m -

Z turnajů

Extraliga, 11. a 12. kolo, Plzeň 7. 9., licitovaný korunový

1. Jiří Svoboda	Agaricus Kaznějov	3 103	20
2. Josef Berka	Agaricus Kaznějov	2 117	9
3. Richard Nocar	Agaricus Kaznějov	1 600	8
4. Jiří Hrdlička	Agaricus Kaznějov	1 461	8
5. Miroslav Kučava	Mariánské Lázně	1 224	8
6. Karel Šobr	KLM Ambo Stod	99	8

Jednotlivci celkově:

1. Jiří Svoboda	Agaricus Kaznějov	9 196	53
2. Petr Molek	1. MK	9 430	45
3. Richard Nocar	Agaricus Kaznějov	8 118	45
4. Josef Berka	Agaricus Kaznějov	6 242	37
5. Miroslav Kučava	Mariánské Lázně	5 330	37
6. Jiří Hrdlička	Agaricus Kaznějov	7 139	36

Družstva celkově:

1. Agaricus Kaznějov	171	48
2. Mariánské Lázně	103	29
3. 1. MK	109	28
4. KLM Ambo Stod	85	24

Nýrsko, 13. a 14. kolo ligy ČSM, 9. 9., 134 účastníků

O turnaji dost psáno jinde. Snad jen, že jsem zjistil následující. Nesu-li do dvojek a mám na ruce dvě malé strky, zbylé dvě barvy 6/2, nese se od šesti!!!!

1. Roman Froněk	KPVM Kozolupy „A“	770	124
2. Pavel Kotva	Albi-team Chodová Planá	639	118
3. Ladislav Kinčeš	TJ Hranice – Aš	565	108
4. Ingrid Strobachová	Kladno	571	97
5. Josef Berka	Agaricus Kaznějov „A“	480	96
6. Václav Špaček	Vajgar Jindřichův Hradec	508	92
7. Josef Duchek	Kladno	511	82
8. Jiří David	Vajgar Jindřichův Hradec	397	80
9. Dušan Hovězák	Mariánské Lázně „B“	373	79
10. Petr Molek	AC Plzeň – Skvňany	280	74

Družstva:

1. Kladno (Strobachová, Duchek, Nocar R., Mareček)	272
2. Vajgar Jindřichův Hradec (Špaček, David J., David P., Susko)	271
3. KPVM Kozolupy „A“ (Froněk, Kule, Zdychynec, Viták)	263

Produktivita: Roman Froněk (KPVM Kozolupy „A“) – 457,-Kč

Antiproduktivita: Karel Diviš (KPŽE Rožmitál) – -522,-Kč

Aktivita: Josef Berka (Agaricus Kaznějov „A“) – 426 PB

Antiaktivita: Vladimír Nezpěvák (Talon Praha) – 19 PB

Jednotlivci celkově po 7. turnaji:

1. Bohuslav Dubanský	Talon Praha	3 228	508
2. Roman Froněk	KPVM Kozolupy	2 505	432
3. Karel Lederer	Talon Praha	2 417	407
4. Petr Molek	AC Plzeň – Skvňany	2 374	381
5. Pavel Kotva	Albi-team Chodová Planá	2 686	380
6. Richard Nocar	Kladno	2 162	370
7. Antonín Pepich	MaPeKo Sokolov	1 969	370
8. Miroslav Kučava	Mariánské Lázně	2 615	360
9. Jiří David	Vajgar Jindřichův Hradec	2 736	359
10. Dušan Hovězák	Mariánské Lázně	2 178	351

Družstva celkově I. liga:

1. Talon Praha „A“	832	209
2. KPVM Kozolupy „A“	767	186
3. AC Plzeň – Skvňany	650	163
4. Agaricus Kaznějov „A“	559	145
5. AC Šárka – Skvňany	570	143

Družstva celkově II. liga:

1. Mariánské Lázně „B“	807	186
2. Albi-team Chodová Planá	697	172

Vydává Český svaz mariáše. Neprodejné.

Jazyková korekce: Václava Keharová; Vazba: Jana Rottová

Příspěvky zasílejte na adresu:

Richard Nocar, Lhotka 20, 331 52, p. Dolní Bělá

tel./fax zaměstnání: 019/77 17 441

tel. byt: 0182/394420

e-mail: mocar@els.ln.skoda.cz